

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9405/2024
26.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Република ..., чији је пуномоћник Владимир Мареновић, адвокат из ..., против туженог „ADRIA MEDIA GROUP“ ДОО Београд, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из ..., ради повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 132/23 од 21.12.2023. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 132/23 од 21.12.2023. године – става другог, трећег и четвртог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж4 132/23 од 21.12.2023. године – става другог, трећег и четвртог изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж4 132/23 од 21.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П4 9/21 од 22.03.2023. године у ставу првом, трећем, четвртом и шестом изреке, којима је утврђено да је тужени повредио ауторска права тужиоца, тако што је на порталу www.kurir.rs дана ...2019. године, неовлашћено, у непотпуној форми, без назначења имена или псеудонима аутора, јавно саопштио приказ дела видео записа „Протест против Закона о вјерама// блокада пута БА-БП// ...2019. године“, чиме је тужиоцу нанео имовинску и неимовинску штету, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде ауторског права исплати 35.259,00 динара са законском затезном каматом од 22.03.2023. године, до исплате, на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралних права аутора да исплати 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.03.2023. године, до исплате, као и да јавно објави изреку ове пресуде о свом трошку у штампаном и електронском издању дневних новина „Курир“, односно на интернет презентацији www.kurir.rs. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке пресуде Вишег суда у Београду П4 9/21 од 22.03.2023. године, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 309.820,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности, до исплате. Ставом трећим изреке,

обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 90.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у коме је преиначено решење о трошковима парничног поступка, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23, у даљем тексту ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом туженог се побија одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија туженог изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена. Чињеница да је одлука о трошковима поступка другостепеном пресудом преиначена не утиче на дозвољеност ревизије, јер се дозвољеност ревизије не цени према одредби члана 13. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14) односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић